

Studánka

ČASOPIS ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI BOLATICE

04/18

Chvála Kristu!

Při našem dnešním setkání prostřednictvím Studánky Vám chci poděkovat za společně prožitou dobu postní. Měl jsem radost z toho, že jste se ochotně zapojili do modliteb na dobu postní, v rámci které byla možnost si zvolit jednu z mnoha novén připravených vzadu v kostele. Některé byly opravdu velmi náročné a vyžadovaly nemálo úsilí. Bylo pro mě velmi povzbuzující zjistit, kolik z Vás se rozhodlo svou modlitbou přispět. Děkuji také za Vaši účast na Postní duchovní obnově, která proběhla v naší farnosti. Bylo to náročné a vyžadující sebezapření, nicméně je to však součástí pokání, které máme konat zde na zemi.

Před námi je Velikonoční Triduum. Je to liturgie spojující tři dny: Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu v jeden celek, kterým je oslava Boha za dílo vykoupení lidstva.

Zelený čtvrtek nám připomíná poslední večeři Páně, tedy ustanovení svátosti kněžství a Eucharistie. Velký pátek je časem niterného spojení s Ježíšem, který dává sám sebe v oběť Otci prostřednictvím kříže. Bílá sobota, to je „matka všech posvátných vigilií." Kristus vstává z mrtvých a my u toho chceme být. V den slavnosti Zmrtvýchvstání Páně budeme stát spolu s Kristem vítězným u prázdného hrobu.

Povzbuzuji a prosím – oslavme to způsobem, jaký si přeje Bůh, tedy účastí na liturgii.

P. Leslaw Mazurowski

Modlitební společenství sv. Moniky

Další věc, o které se chci zmínit, je nová aktivita v naší farnosti. Je to duchovní aktivita ve prospěch dětí. Dětmi teď nemyslím příslušníky určité věkové kategorie, ale plod lásky svých rodičů, a tím jsou vlastně navždycky, bez ohledu na aktuální věk. Tuto aktivitu bych mohl zdůvodnit tím, že v mladých lidech je budoucnost farnosti. Je však možné, že pro mnohé bude důležitější osobní důvod. Důvod, který rodiče nosí ve svém srdci – pomoc svému dítěti.

Když spolu mluvíme a já se ptám na Vaše děti a na jejich víru, často odpovídáte, že věřící jsou, že byly pokřtěné a v minulosti přistoupily k 1. sv. přijímání, že byly biřmovány. Klobouk dolů před každým dobrým rodičem. Bohužel když se zeptám, jak jsou na tom dnes, tak drtivá většina říká, že dnes už do kostela nechodí, anebo že chodí jen na velké slavnosti, což v praxi znamená dvakrát do roka.

Občas hodně spoléháme na to, že naše děti tvrdí, že věří v Boha. Přitom věřit v Boha znamená řídit se Jeho přikázáními. Kdo říká, že věří, a přitom nežije dle přikázání, pak spíše jen ví, že Bůh je. Jenomže vědět, že Bůh existuje, je příliš málo. I zlí duchové to vědí a nepomohlo jim to.

Tím, co zde píšu, nechci hodnotit Vaše děti, ani Vás jako rodiče předávající víru. Občas mají hluboce věřící rodiče nevěřící děti a naopak rodiče neznající Boha mají děti věřící. Jen Bůh ví, proč tomu tak je, a kde případně nastala chyba. Pro mě je důležité, že je z toho východisko a že s tím lze něco dělat.

Jako rodiče možná máte potřebu své děti ospravedlňovat, nevnímat problém až tak drasticky. Aby však bylo možné vidět tento problém ve správném světle, je nezbytné přijmout pravdy víry, které nám Bůh zanechal skrze Církev. Použijme k tomu Patero církevních přikázání, abychom správně určili, zda i Vaše dítě potřebuje pomoc.

1. O nedělích a zasvěcených svátcích se účastnit mše svaté a zachovat pracovní klid.
Zasvěcené svátky a všechny neděle, slavnost Narození Páně a slavnost Matky Boží, Panny Marie. Neúčast na vyjmenovaných mších svatých vlastní vinou je smrtelným hříchem. Takže když Vaše děti nechodí na nedělní mši svatou, pak žijí ve stavu smrtelného hříchu.

2. Vyzpovídat se ze svých hříchů aspoň jednou za rok.
Pokud se Vaše děti nezpovídají aspoň jednou za rok, mají smrtelný hřích.

3. Přijmout Svátost oltářní aspoň ve velikonoční době.
Pokud tomu tak není, pak se Vaše děti nachází ve stavu smrtelného hříchu.

4. **Zdržovat se od požívání masa a zachovávat půst újmy ve stanovené dny.**
Požívání masa na Popeleční středu a Velký pátek je těžkým hříchem.

5. **Přispívat církvi na její potřeby.**
Za běžných okolností není páté přikázání pod tíhou těžkého hříchu.

První tři církevní přikázání jsou rozhodující. Zde naše děti často chybují. Nejčastěji se jedná o 1. církevní přikázání. Je nebezpečné žít ve stavu smrtelného hříchu? Co to v praxi znamená? Jaké jsou důsledky? Katechismus katolické Církve učí: *Církev ve svém učení potvrzuje existenci pekla i jeho věčnost. Duše těch, kteří umírají ve stavu smrtelného hříchu, sestupují ihned po smrti do pekla, kde snášejí pekelné tresty, „věčný oheň". Hlavním trestem pekla je věčné odloučení od Boha, neboť pouze v Bohu může mít člověk život a štěstí, pro které byl stvořen a po nichž touží*. (1035)

Pokud tedy věříte katechismu, pak víte, že když Vaše děti žijí ve smrtelném hříchu, něco není v pořádku, a že je zde určité nebezpečí. Pamatuj, že se jedná o příliš hodně, aby se vystavovaly i tomu nejmenšímu nebezpečí. Katechismus v bodě 1035 hovoří o umírajících ve stavu smrtelného hříchu, ale tento stav je nanejvýš nebezpečný i pro ty živé. Pochopí to jen osoba, která uznává vliv zlého ducha. Stav smrtelného hříchu totiž otvírá pro zlého ducha přístup k člověku. Onen člověk si myslí, že je osvícený, konečně svobodný a moudrý, a přitom ani neví, že opak je pravdou. Vliv zlého ducha má jeden cíl – vzdalovat člověka od Boha. Dlouho trvající vliv působí hlubokou změnu názoru dotyčného člověka týkající se Boha. Takový člověk si tvoří Boží obraz dle vlastních představ a přikázání mění dle vlastního úsudku. Přitom samotná Bible učí: *„Buďte si však především vědomi toho, že žádné proroctví v Písmu není ponecháno soukromému výkladu."* (2Pt 1,20).

Pokud jste dle klíče Patera církevních přikázání poznali, že se vztahuje i na Vaše děti, pak je před Vámi to nejtěžší – uznat problém. Zpracovat ho v sobě a jasně před sebou samým a před Bohem, vyslovit: Moje dítě potřebuje pomoc!

Není to tak, že dítě má už 50 let a má svůj život. Je to pořád Vaše dítě. Kdyby bylo ohrožené nějakou životu nebezpečnou tělesnou nemocí, přece pomůžete, i když je mu třeba 50 let. Smrtelný hřích, to je nemoc mnohem závažnější než ta nejhorší tělesná nemoc, protože ohrožuje život věčný. Tělesná nemoc ohrožuje jenom život pozemský.

Nespoléhejme se na to, že se naše dítě na stáří obrátí. Možná ano, možná ne. Neponechávejme to „osudu", ale Bohu. Být „starším" člověkem automaticky neznamená být věřícím. Příkladů ze života je víc než dost.

Jednou nějaký biskup z Thagastu povzbudil jistou matku velmi hříšného syna slovy: „Není možné, aby zahynul syn, za kterého matka prolila tolik slz." Tou povzbuzenou matkou byla svatá Monika, patronka našeho nového farního společenství. Opravdu, není možné, aby zahynulo dítě, za které matka prolila hodně slz, za které se tolik modlila a obětovala. Je to povzbuzující a silně motivující. Proto Vás, rodiče dětí, které se Bohu vzdálily, zvu k účasti ve společenství sv. Moniky, které vznikne ke konci dubna letosního roku v naší farnosti. Členové společenství budou Bohu v modlitbě předkládat své děti a vyprošovat jim milost obrácení. Do těchto modliteb budou zahrnuty zvláště ty děti, které víru přijaly, ale z nějakého důvodu ji nepraktikují.

Něco k patronce nového společenství. Svatá Monika se narodila roku 332 v Thagaste, v severoafrické Numídii do zámožné křesťanské rodiny. Vychovávána byla starší svědomitou služkou, která ji učila sebeovládání, pořádku a dodržování církevních zásad. Rodiče ji jako velmi mladou provdali za pohanského muže, Patricia. Život po jeho boku nebyl vždy snadný. Nejednou se musela potýkat s jeho prchlivostí i nevěrou. Monika mu však nikdy neoponovala a vše trpělivě snášela. Modlitbou a láskyplným příkladem nakonec přivedla svého muže ke Kristu a v roce 370, krátce před svou smrtí, přijal křest. Od svých 39 let byla Monika vdovou. Měla tři děti: Augustina, Navigia a Perpetuu. Nejstaršímu Augustinovi bylo v té době 17 let a ovlivněn dřívějším životem otce i svými kamarády žil značně nevázaně. Na matčina napomenutí nedbal. Hned po otcově smrti odešel kvůli studií s družkou do Kartága.

Monika se všechny děti snažila vychovávat křesťansky, ale protože se tehdy nepraktikoval křest v útlém věku, a možná i s ohledem na manžela, zůstával Augustin nepokřtěný. Není známo, kdy došlo ke křtu jeho sourozenců. Víme však, že Monika se za všechny usilovně modlila a především za Augustina, který se nejvíce vzdálil.

Moniku posílil prorocký sen, v němž byla ujištěna o synově obrácení. Do té doby přinášela se slzami a krvácejícím srdcem mnoho vytrvalých modliteb a obětí. Ty došly vyslyšení po téměř 17 letech, kde tehdy třiatřicetiletý Augustin přijal křest od biskupa Ambrože a rozhodl se pro službu Bohu. Bylo to 24. 4. 387. Toho dne přijal křest i jeho syn Adeodat.

Monika zemřela téhož roku v přístavu Ostia, kde byla také pohřbena. Roku 1430 byly její ostatky převezeny do Říma a uloženy v kostele Sant´Agostino. Známá jsou její slova vyřčená krátce před smrtí: „Kdekoliv budete, vzpomínejte na mne u oltáře Páně.“ Památku svaté Moniky slavíme 27. srpna a svatého Augustina den poté.

Na čem bude společenství sv. Moniky založeno?

- Tato matka mnoha slz a velkého syna, jak se o sv. Monice říká, je pro nás vzorem vytrvalé modlitby. Díky své trpělivosti vyprosila dar obrácení a víry pro své blízké, zvláště pak pro svého syna Augustina, za něhož se přimlouvala téměř 17 let. Svou lásku k Bohu navíc deklarovala příkladným a ctnostným životem. A právě náš příkladný život ve víře a v Boží blízkosti bude důležitým pilířem tohoto společenství.

- Modlitební společenství sv. Moniky bude zaměřeno na osobní modlitbu věřících za obrácení svých dětí. Tedy těch, které křest sice přijaly, ale víru z různých důvodů nepraktikují. Pokud se dítě pravidelně neúčastní nedělních mší svatých ani mší s povinnou účastí, tak nemůžeme hovořit o životu ve víře. Dochází tím k porušování Desatera, čímž je narušen vztah k Bohu.

- Naše děti zůstávají našimi dětmi po celý život a s přibývajícím věkem se mění pouze forma tohoto vztahu. To znamená, že milost obrácení a dar víry můžeme vyprošovat pro naše děti neustále, ať už dosáhly jakéhokoli věku.

- Je rozdíl modlit se za naše děti soukromě, nebo v rámci církevního společenství. Ježíš říká: *„Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich."* (Mt 18, 20) To neznamená, že by soukromá modlitba nebyla vyslyšena, ale pokud se člověk modlí v rámci církevního společenství pak za tuto modlitbou stoji autorita celé církve a před Bohem má tato modlitba velikou váhu.
- Účast ve společenství nebude zatěžovat časově ani vyžadovat pravidelné schůzky. Členové se zavazují pouze k dodržování předepsaných modliteb a k vytrvalosti v modlitbě za obrácení svých dětí.
- Členové tohoto společenství napíší jména dětí, za které se budou modlit, a vloží je do obálky. Tyto obálky budou následně uloženy v našem kostele do výklenku za Svatostánkem, tedy do blízkosti Boží tváře.
- Společenství bude podpořeno mší svatou slouženou za vyjmenované děti.
- Nové modlitební společenství sv. Moniky vznikne ke dni 24. 4. 2018. Téhož dne a měsíce roku 387 přijal sv. Augustin křest.
- Zájemci o členství se mohou zapsat na listinu připravenou na stolečku vzadu v kostele.
- Pokud již někdo nebude chtít ve společenství nadále setrvat, odhlásí se u kněze.

P. Leslaw Mazurowski

Setkání s Boží mocí člověka mění

O vzkříšení Lazara, který již čtyři dny pobýval v hrobě, jsme slyšeli už mnohokrát. Podrobně jej popisuje evangelista Jan v 11. kapitole. A právě proto, že tento příběh důvěrně známe, nemusíme si již mnohého povšimnout. Třeba toho, že když Ježíše uposlechneme, pozve nás ke spolupráci s ním a ta povede ke změně kvality našeho života.

Uposlechnutí

Ježíš přijde k Lazarovu hrobu v jeskyni a řekne: „Odstraňte ten kámen!" Marta, sestra zemřelého, namítne, že mrtvý už zapáchá. Tento příkaz se z jejího pohledu jeví jako nerozumný. Ježíš jí však na to odpoví: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží." Nechápali, ale uposlechli. Kámen odstranili. Není vždy snadné porozumět tomu, co Bůh od nás žádá. Pokud mu ale důvěřuji, pak nepochybuji o tom, že cesta, kterou mi nabízí, je správná. Ve chvíli, kdy vyslovím souhlas s plněním jeho vůle, obdržím také potřebnou milost a prostředky.

Často se v nás střetávají dvě dimenze – naše rozumové kritérium a Boží kritérium. Ty nemusí být vždy ve shodě, protože naše mysl je jiná než Boží mysl. Lazarovi blízcí Ježíše milovali, důvěřovali mu, proto ho i uposlechli. Teprve pak mohli spatřit slávu Boží, zázrak.

Uposlechnout Ježíše znamená jít občas proti proudu. A to nás může přivádět do střetu s tím, co si o nás myslí nebo říkají ostatní.

Spolupráce

Když u Lazarova hrobu dá Ježíš pokyn odstranit kámen a po chvíli dodá, aby mrtvého rozvázali a nechali ho odejít, vybízí tím ke spolupráci. Tímto skutkem dává najevo, s jakou důstojností přistupuje ke každému z nás, jak je spolupráce s námi pro něho důležitá. Taktika této spolupráce – Já ti budu žehnat, ty vynaložíš úsilí. – v nás zároveň formuje vědomí vlastní hodnoty. Ve světle jeho lásky a péče o nás pak vidíme v jiném světle i sami sebe.

Změna kvality života

Věřím tomu, že Lazar po svém vzkříšení byl jiný než předtím. A s ním i všichni jeho blízcí. Takové setkání s Boží mocí musí člověka proměnit! Když přizveme Boha k tomu, co prožíváme, vždy je cesta ven, i když nevíme, kdy a jakým způsobem, ale Bůh se nás vždy ujme! Vždy se o nás postará!

Ježíš respektuje mou svobodu. Vstoupí do mého života teprve tehdy, když mu s opravdovostí otevřu dveře svého srdce, když v sobě vyhloubím touhu po životě s ním. Teprve pak může naplnit mou prázdnotu, chaos změnit v řád, slabá místa proměnit ve zdroj požehnání! Pak může do morku kostí změnit celý můj život!

Pavlína Řehánková

Příprava velikonoční večeře

Společenství modliteb matek se schází jednou za 14 dnů na faře s odevzdaností modlit se za naše děti, za děti na celém světě a za naše rodiny a přátele, které s důvěrou svěřujeme Pánu.

Na březnovém setkání jsme námětkou vybraly úryvek z Markova evangelia 14. kapitoly, 12.–16. verš s názvem „Příprava velikonoční večeře." Tento úryvek pojednával o tom, jak Ježíš poslal dva učedníky do města, aby přesně podle jeho popisu šli za člověkem nesoucím džbán vody. Kam vejde, tam mají oni také za ním jít a vyřídit tamnímu hospodáři vzkaz od Mistra „Kde je pro mne světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?" Učedníci udělali všechno, jak jim Pán pověděl a tam připravili velikonočního beránka.

Tento úryvek nás vedl k zamyšlení nad tím, jak je náš Pán vševědoucí a jak přesně dovedl předem říct učedníkům, co a jak se stane, a tak to i bylo. Také jsme uvažovaly o tom, jak někdy váháme, jestli hlas, který nás k něčemu nabádá, je opravdu od Boha, a jak to můžeme rozpoznat. Pokud je to hlas od Boha, tak nás nabádá k dobrému, ale pokud se to neslučuje s věcmi Božími, tak už musíme jednat obezřetně, abychom nesedly na lep Zlému a něco nepokazily.

Také jsme se ještě zamýšlely nad tím, jak mohl být hospodář připraven na to, že u něho bude chtít někdo připravit večeři – velikonočního beránka – pro větší počet lidí.

Celé setkání modliteb matek jsme zakončily modlitbou odevzdání, při které jsme vkládaly kolečka se jmény našich dětí a ostatních proseb do připravené krabičky a svěřily jsme je našemu Pánu.

Regina Fojtíková

Spiritismus a křesťanství

Spiritismus (vyvolávání duchů zemřelých a komunikace s nimi) se zrodil v pol. 19. století ve Spojených státech na jedné farmě, kterou obývala rodina Foxových a kde se odehrávaly dlouhé rozhovory s duchy zemřelých.

Proč se spiritismus zrodil až v polovině 19. století? Ve skutečnosti komunikovali lidé s duchovním světem od nepaměti, nicméně k tomu bylo většinou zapotřebí (černé) magie. Nyní však tato podmínka odpadá – spojení lze navázat i tehdy, když jste třeba ateistou. Možná se jednalo o reakci na novou vlnu materialismu, která tehdejší svět začala ovládat. Lidé pod vlivem přicházející evoluční teorie a různých filozofií oslavujících hmotu přestali v duchovní svět věřit.

Hřích proti Bohu

Spiritismus je jednou z konkrétních podob okultismu. P. Vojtěch Kodet uvádí, že Boží slovo se k této problematice staví jasně: *„Nesmíte se obracet na zemřelé a dotazovat se duchů, abyste se jimi neznečistili: Já jsem Hospodin, váš Bůh.“* (Lv 19, 31)

Ten, kdo se proto pokouší navazovat kontakt s duchy jakoukoli formou, hřeší tak proti Bohu. Jestliže jsi vyvolával duchy a získával jsi od nich odpovědi na otázky, především pokud tyto odpovědi byly logické, musíš počítat s tím, že jsi navázal kontakt se zlým duchem nebo v nejlepším případě se zavrženou duší. (V této otázce nemůžeme mít nikdy úplnou jistotu, protože zlý duch je „otcem lži“ bez ohledu na to, jak se sám prezentuje, a my nevíme, kdo to je.)

Jestliže Bůh říká jasně „NE“, pak žádná duchová bytost, která je v jednotě s Bohem, nepodnikne nic, co by odporovalo Božímu slovu. Ale zlý duch nikdy neodejde dobrovolně, pokud ho už člověk jednou zavolá. Od toho okamžiku tě může vyhledat, kdy se mu zlíbí. Můžeš to vnímat jako pocit čísi trvalé nebo občasné přítomnosti, může se k tobě dostávat prostřednictvím snů nebo naopak vytrhováním ze spánku, můžeš doma slyšet nejrůznější divné zvuky.

Boží slovo mluví jasně

Existuje více míst v Písmu svatém, v nichž Bůh kontaktování mrtvých zakazuje. *„Řeknou vám: „Dotazujte se duchů zemřelých a jasnovidců, kteří sípají a mumlají.“ Což se lid nemá dotazovat svého Boha? Na živé se má ptát mrtvých?“* (Iz 8, 19) Bůh nás naopak volá k tomu, abychom se ptali jeho samotného, vložili do něj svou důvěru a pouze s ním řešili naše životní situace a okolnosti. Nabízí nám chápající a láskyplnou náruč, nechce, abychom hledali náhražky jinde – ví totiž, že jsou pro nás překážkou spásy.

Jaké je učení církve?

Jak na tuto oblast nahlíží Katechismus katolické církve? V článku 2116 se můžeme dočíst: *„Je třeba odmítat všechny způsoby věštění: vzývání satana nebo zlých duchů, vyvolávání mrtvých nebo jiné praktiky, o nichž se neprávem soudí, že „odhalují“ budoucnost. Uchylovat se o radu k horoskopům, k astrologii, k hádání z ruky, k výkladu předtuch a věšteb, k jevům jasnovidectví, ptát se věštců (médií), v tom všem se skrývá vůle mít vládu nad časem, nad dějinami a konečně nad lidmi a zároveň touha naklonit si skryté mocnosti. Je to v příkrém rozporu se ctí a úctou spojenou s láskyplnou bázní, jakou dlužíme pouze Bohu.“*

Článek 2117 na tuto problematiku navazuje: *„Všechny praktiky magie a čarodějnictví, kterými*

člověk zamýšlí podrobit si skryté mocnosti, aby mu sloužily, a tak dosáhnout nadpřirozené moci nad bližním, byť by to směřovalo i k jeho uzdravení, závažně odporují ctnosti zbožnosti. Takové praktiky jsou ještě více odsouzeníhodné, jsou-li spojeny s úmyslem škodit druhým, nebo když se dovolávají zásahu zlých duchů. Také nošení talismanů je hodno pokárání. Věštění nebo magie se často užívá ve spiritismu. Proto církev věřící před ním varuje. Uchylování se k tzv. přírodním léčebným metodám nesmí vést ani ke vzývání zlých mocností, ani ke zneužívání důvěřivosti druhých."

Církevní Otcové byli toho názoru, že místo zemřelých odpovídají lidem zlí duchové, (podobně jako se děje při dotazování se kyvadélka a jiných věšteckých nástrojů), kteří zneužívají lidskou zvědavost a vtahují člověka do závislosti na zlých silách. Toto vysvětlení potvrdila i Kongregace sv. Oficia ve svém dekretu z 1. 4. 1898 (AAS 30,71) a z 26. 4. 1917 (AAS 9/1917), kde se píše: *„Praxe spiritismu je nedovolenou pověrou, protože není v Božím plánu, aby Bůh posílal dobré duchy pouze pro uspokojení lidské zvědavosti. Pokud nějak udílejí odpovědi, mohou to být pouze duchové zlí, kteří souhlasí se spojením za cílem lidi zmást, škodit jim a povzbuzovat ke zlému. Z toho důvodu církev absolutně zakazuje jakoukoli účast na těchto praktikách."*

Modlitba jako pomoc

Dovoleným a smysluplným kontaktem se zemřelými je modlitba za ně, kterou církev odedávna doporučuje, naposledy slovy Svatého Otce: „Duším zesnulých může být poskytnuto „občerstvení a posilnění" prostřednictvím Eucharistie, modlitby a almužny. Fakt, že láska může dosáhnout až na onen svět… bylo základním přesvědčením křesťanství během všech staletí a představuje dodnes útěšnou zkušenost." (srov. Spe salvi,čl. 48)

Doktor medicíny a stálý jáhen, Philippe Madre, ve své knize - *Ale zbav nás od zlého* – uvádí tuto problematiku z lékařského hlediska a propojuje ji s křesťanským pohledem. Ve své knize vykládá mnohé skutečnosti, jež člověk nemůže žádným způsobem ovlivnit, a zdůrazňuje, že na základě takových projevů inteligence, které přesahují lidské schopnosti, docházíme k závěru, že jsou to projevy určitých neviditelných hybných sil a že tyto síly nemohou být ničím jiným než samotnými duchy zla. Církev se nikdy neodchýlila od této myšlenkové linie.

Dopady spiritismu na člověka

Problémy různého druhu mohou v našem životě nastat, i když se spiritistických seancí jen účastníme. Mohou přijít hned, zpravidla se však projeví časem. Tito lidé někdy mají náhlé deprese, slyší zvláštní zvuky, mají nepopsatelný pocit stísněnosti, noční můry, spadají do různých závislostí, jsou puzeni k sebevraždě apod. Jindy se démonický vliv projevuje např. zatemněním mysli vůči božímu evangeliu. Účastníci spiritismu, ale i ostatní okultisté jsou pak často téměř imunní vůči dobré zprávě o Pánu Ježíši Kristu. Je známo více případů, kdy se tito lidé chtěli odevzdat Bohu, ale nešlo jim to, chtěli se modlit, ale něco jim to nedovolilo. Negativních důsledků otevření se démonickým bytostem je velmi mnoho. Od těch mírnějších až po velmi závažné. Zlo si vždy vybere svou daň! Stačí si vyslechnout svědectví bývalých spiritistů (jednoho znám osobně) nebo se podívat na smutný konec sester Foxových, zakladatelek moderního spiritismu.

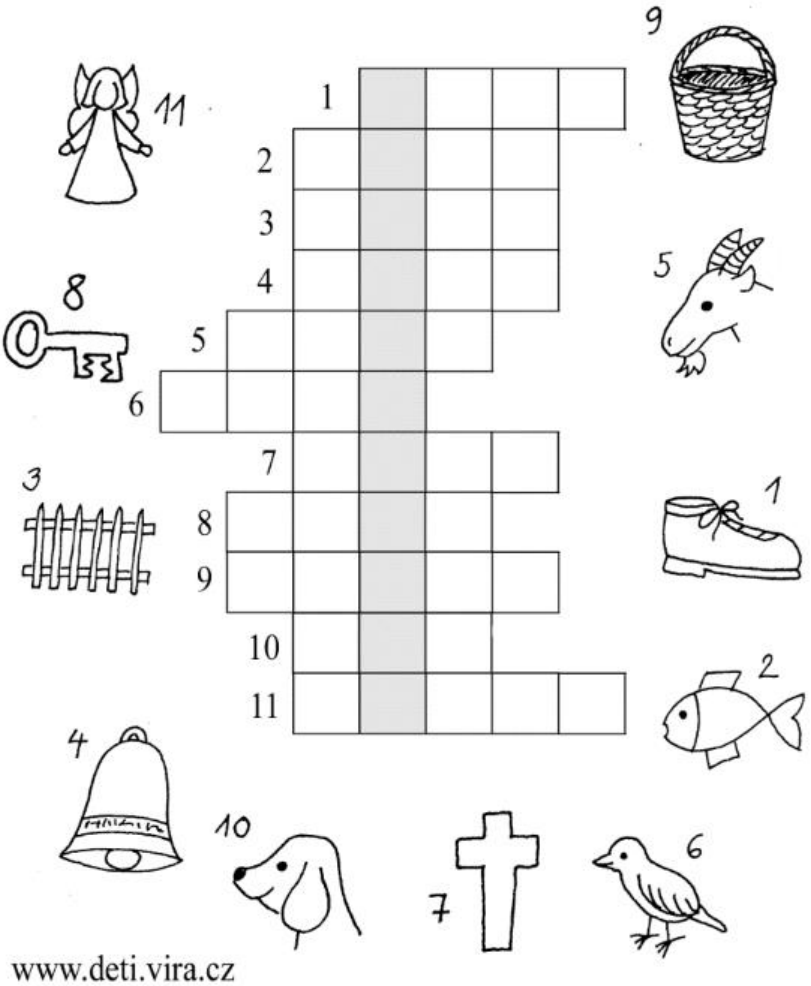
P. Elias Vella říká, že ve chvíli, kdy si uvědomíme útok zlého ducha na nás, už jsme zvítězili. Ďábel už tak není skrytý. Byl poznán. Vy-Osvobození od negativního vlivu a pout okultismu (včetně spiritismu) je možné skrze vykupitelskou oběť Ježíše Krista. Svatý Pavel v listě

Kolosanům jasně vybízí: „Dejte si pozor, aby vás nikdo nezotročil prázdným a klamným filozofováním. Jsou to samé nauky lidské, které se opírají o prvopočátky světa, ne o Krista. V něm je přece vtělena všechna plnost božství, v něm jste dosáhli plnosti. On je hlavou všech andělských knížat a mocností. (srov. Kol 2, 8-10) On dokáže zpřetrhat jakákoli pouta, prokletí, útlaky i posedlosti.

Pavlína Řehánková

Stránka (nejen) pro děti

Vybarvi obrázky a zkus vyluštit křížovku. Tajenka ti pak prozradí, co se o Ježíšovi dozvěděly ženy, když třetího dne přišly k jeho hrobu.

Pořad bohoslužeb – Velikonoce 2018

25. 3.	**KVĚTNÁ NEDĚLE** památka slavného Kristova vjezdu do Jeruzaléma	17:00	sobotní mše svatá s žehnáním ratolestí
		08:30	slavná mše svatá s žehnáním ratolestí (začátek u kříže na starém hřbitově)
		13:45	křížová cesta
		14:30	mše svatá s žehnáním ratolestí
29. 3.	**ZELENÝ ČTVRTEK** památka ustanovení svátosti Eucharistie a kněžství	09:00	*Missa Chrismatis s požehnáním olejů a obnovou kněžských závazků (katedrála Božského Spasitele v Ostravě)*
		18:00	mše svatá na památku Poslední večeře Páně
		do 20:30	možnost tiché adorace Krista v Eucharistii v Getsemanské zahradě
30. 3.	**VELKÝ PÁTEK** památka Umučení Páně (den přísného půstu)	15:00	liturgie Umučení Páně
		do 18:00	možnost tiché adorace u Božího hrobu
31. 3.	**BÍLÁ SOBOTA**	08:30	společná modlitba Ranních chval
		08:45–19:00	možnost tiché adorace Krista v Eucharistii u Božího hrobu
		20:00	liturgie Paschální vigilie - s žehnáním nového ohně a obnovou křtu (svíce si doneste své)
1. 4.	**NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ**	od 08:00	možnost tiché adorace Krista v Eucharistii
		08:30	slavná mše svatá s průvodem okolo kostela, na závěr mše požehnání velikonočních pokrmů
		14:30	slavná zpívaná mše svatá
2. 4.	**VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ**	08:30	mše svatá

Pozdrav od Vincenta

Na počátku tohoto roku jsme obdrželi psaní od Vincenta Okella, kterému naše farnost pomáhá prostřednictvím Arcidiecézní charity Praha v rámci programu adopce na dálku.

V tomto dopise nás Vincent zdraví a děkuje za pomoc. Píše, že se má dobře a je zdravý, taktéž jeho babička, která Vincenta spolu s jeho bratrem vychovává. Ve škole se mu daří a chodí do ní rád. Po posledním ročníku se umístil pátý ze šedesáti dětí *(pozn. šlo o souhrnné ověřování znalostí za dané období nutné pro postup na 2. stupeň základní školy).* Tyto zkoušky absolvoval velmi dobře a postoupil tak do třídy P4. V závěru dopisu nám přeje vše dobré.

Základní školství v Ugandě je sedmileté, třídy jsou označeny P1 – P7. Dělí se na 1. a 2. stupeň (3 + 4 roky). Na konci 7. třídy děti skládají závěrečnou zkoušku, která je jednotná v celé zemi. Oficiálně je základní vzdělání na státních školách v Ugandě bezplatné, v praxi si ho však mnoho rodin nemůže dovolit kvůli výdajům, které ho doprovázejí (povinná školní uniforma, sešity, obědy, poplatky za zkoušky atd.). U dětí zapojených do programu adopce na dálku jsou tyto nezbytné poplatky hrazeny z prostředků jejich sponzora (adoptivního rodiče). Velké, zhruba dvouměsíční, prázdniny jsou na přelomu roku – v prosinci a lednu.

Děkujeme všem farníkům, kteří myslí na potřeby tohoto afrického chlapce, ať už finančním přispěním nebo ve svých modlitbách. Vincent si toho všeho nesmírně váží. Kopii dopisu v angličtině i v tamní řeči můžete zhlédnout na nástěnce vzadu v kostele.

5. přikázání: Nezabiješ

Snad každý den vídáme v televizi záběry plné vražd a násilí. Lidé k sobě nejsou jen přátelští. Dokážou si navzájem působit bolest, pronásledovat se, střílet po sobě a zabíjet se. Zůstává po nich smrt, rány, slzy, bolest a utrpení… Jakou cenu má lidský život? Co je to vlastně život?

Člověk má hodnotu už jen tím, že existuje. Hodnota života člověka spočívá v tom, že je to on sám a nikdo jiný na tom místě, kde je, a nikde jinde – je jedinečný a nenahraditelný. *„I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.“* (Gn 2,7). Každý život má nevyčíslitelnou hodnotu a je vzácný. Páté přikázání má rovinu osobní a společenskou, týká se jednotlivce i všech. Zahrnuje vztah k sobě i k druhým a upravuje nejen vnější projev, ale i stav lidského nitra: *„Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: Nezabiješ. Kdo by zabil, propadne soudu. Ale já vám říkám: Každý, kdo se na bratra hněvá, propadne soudu!“* (Mt 5,22). Znění pátého přikázání upřesňuje už Starý zákon: *„Nepřipustíš, aby byl zabit nevinný a spravedlivý.“* (Ex 23,7).

Každý člověk má důstojnost bez ohledu na to, jak vypadá a jak jedná. Jednat s ním důstojně je základním projevem lidskosti jako takové. V Listině základních práv a svobod se o hodnotě člověka píše: Každý má právo na život. Nikdo nesmí být zbaven života. Každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.

Kdo má právo rozhodovat o lidském životě? *„Nyní hleďte, jsem jedině já, jiný bůh vedle mne není, já usmrcuji i obživuji…“* (Dt 32,39) Křesťané věří, že lidský život je posvátný, protože již od počátku zahrnuje stvořitelskou činnost Boha a stále zůstává ve zvláštním vztahu ke Stvořiteli, svému jedinému cíli. Jen Bůh je pánem života od jeho počátku až k jeho konci. Nikdo a za žádných okolností si nemůže osobovat právo přímo zničit lidskou bytost. Tělesně postižení a oslabení vyžadují zvláštní respekt. Nemocné nebo jakkoli postižené osoby mají být podporovány tak, aby mohly vést – nakolik je to možné – normální život.

Nikdo nemůže dopustit žádným způsobem zabití nevinné bytosti, ať je to plod nebo zárodek, dítě nebo dospělý, člověk starý, nevyléčitelně nemocný nebo umírající. Je to zločin proti životu a proti lidstvu, urážka lidské důstojnosti a porušení zodpovědnosti za svůj život před Bohem, který mu jej dal. Jsme správci života – ne vlastníky.

Zabít znamená zničit život. To je něco, co se už nedá vzít zpátky. Zabít je to nejhorší, co se může mezi lidmi stát. Hříchy proti 5. přikázání:

Potrat

Lidský život musí být absolutně respektován a chráněn již od okamžiku početí. *„Dříve než jsem tě utvořil v lůně, znal jsem tě; dříve než jsi vyšel z mateřského lůna, posvětil jsem tě.“* (Jer 1,5). Přímý potrat, ať už chtěný jako cíl nebo jako prostředek, závažně odporuje mravnímu zákonu: „nezabiješ zárodek potratem a nenecháš uhynout novorozeně.“ Přímá spolupráce při potratu je těžký hřích.

Prenetální diagnostika (rozpoznání nemoci před porodem) je mravně dovolená, *„respektuje-li život a integritu zárodku a lidského plodu a je-li zaměřena na jeho ochranu nebo na jeho individuální uzdravení… Těžce však odporuje mravnímu zákonu, počítá-li, v závislosti na nálezu, s možností vyvolat potrat: diagnóza se nikdy nesmí rovnat rozsudku smrti.“* (KKC 2270–2274).

Vražda

5. přikázání zakazuje jako těžce hříšné přímé a úmyslné zabití. Vrah i ti, kteří úmyslně spolupracují na zabití, páchají hřích, který volá k nebi o pomstu. Za nechtěné zabití není člověk mravně odpovědný. Avšak není omluven za těžkou vinu, jestliže bez závažných důvodů jednal tak, že způsobil smrt, i když neměl v úmyslu ji přivodit. (KKC 2268–2269).

Sebevražda

Sebevražda se příčí přirozenému lidskému sklonu zachovat si svůj života a udržet jej i nadále. Těžké psychické poruchy, úzkost nebo nadměrný strach ze zkoušky, z utrpení nebo z mučení mohou odpovědnost sebevraha zmenšit. Nad věčnou spásou osob, které se usmrtily, se nemá zoufat. Bůh jim může dát příležitost pro spasitelnou lítost cestami, které zná jen on sám. Za osoby, které si sáhly na život, se církev modlí. (KKC 2280–2283).

Eutanazie

Přímá eutanazie spočívá v ukončení života osob postižených, nemocných nebo už blízkých smrti, ať už jsou důvody a prostředky jakékoliv. Je mravně nepřijatelná.

Pohoršení

Páté přikázání se však nedotýká jen života fyzického, ale i duchovního. Člověk je povinen

respektovat a chránit nejen osobu, ale i osobnost druhého, druhých. Pohoršení je postoj nebo chování, které navádí druhé k páchání zla. Pohoršení je zvlášť těžké, když ti, kdo je dávají, mají podle přirozenosti nebo ze své funkce učit a vychovávat druhé.

Respektování zdraví

Život a tělesné zdraví jsou cenné dary od Boha. Máme o ně rozumně pečovat a brát přitom v úvahu potřeby druhých a obecné dobro. Do této oblasti patří přemíra jídla, kouření, alkohol. Patří tu dále nadměrné užívání léků a samozřejmě drogy.

Často je diskutována otázka oprávněné obrany proti zlu. *„Láska k sobě je hlavní zásadou mravnosti. Kdo brání svůj život, není vinen vraždou, i když je nucen zasadit útočníkovi smrtelnou ránu.“* (KKC 2264–2267).

Z dalších provinění proti tomuto přikázání můžeme jmenovat také terorismus, únosy a braní rukojmí, války, ozbrojené konflikty, špatné jsou rovněž závody ve zbrojení a všechno, co odporuje míru a pokoji. Zmíníme se ještě o dalších věcech, které jsou méně známé v souvislosti s 5. přikázáním:

Transplantace a darování orgánů

Je povoleno, ale musí být plně ověřeno, zda došlo ke skutečné smrti dárce a musí být naprosto jisté, že dárce dal za svého života svobodný a vědomý souhlas k transplantaci a že kvůli darování orgánu nebyl usmrcen. Jiným případem je např. dárcovství jedné ledviny nebo dárcovství kostní dřeně.

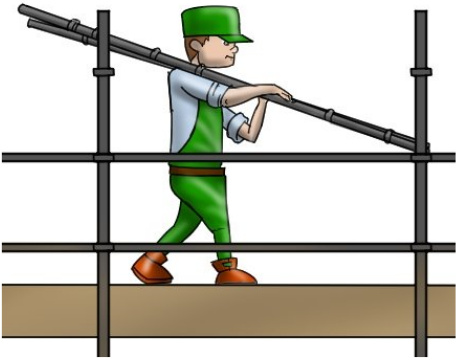
Péče o umírajícího a důstojné zacházení s těly zesnulých

S těly zesnulých se má zacházet s úctou a láskou, zemřelý má být důstojně pohřben. Je dovolena kremace, ale tato forma nesmí být zvolena jako znamení proti víře ve vzkříšení těla.

Už si možná vůbec neuvědomujeme, že přikázání „Nezabiješ.“ porušujeme i jiným způsobem. „Malé války“, hádky, násilí mezi členy rodiny, sousedy, sourozenci, kamarády, prožíváme bohužel často. Každý z nás ví, jaké to je, když nám někdo ublíží svým jednáním nebo zlými slovy. Ubližování, zlá slova, hádky, nespravedlnost a všechny křivdy, kterých jsme se na druhých dopustili, jsou pro toho druhého jako „malé zabití.“ To, co tím zabíjíme, je přátelství. Nejen ruce a zbraně, ale také slova mohou zranit a ničit. Slova, která pomáhají uzdravit, jsou „Promiň, je mi to líto, odpusť…“

Za společenství La vie Montante Magda Jurášková

10. DUBNA ZAČNE PŘÍPRAVA
K II. ETAPĚ REKONSTRUKCE FRESEK

10. dubna se bude vyklízet kostel.

11. dubna začne stavba lešení.

Pracovat se bude denně přibližně v době od 7 do 16 hodin.

Dobrovolníci – zvláště pak muži – se mohou přihlásit u pana Patrika Vehovského, tel. 777618408.

Již předem všem děkujeme.

Informace

Adorace a pobožnosti:

středa	28. 3. a 4. 4., tichá adorace před Nejsvětější Svátostí Oltářní od 18:00 do 19:00
1. čtvrtek v měsíci	5. 4., po mši sv. adorace vedená za nová kněžská, řeholní a misijní povolání
1. pátek v měsíci	6. 4., tichá adorace a možnost sv. zpovědi od 17:00 do 17:45, po mši sv. tichá adorace do 19:30
3. pátek v měsíci	20. 4., po mši sv. společná modlitba Korunky k Božímu Milosrdenství
3. sobota v měsíci	21. 4., po večerní mši sv. adorace, ve které budeme chválit i odprošovat Hospodina a také Mu děkovat
každá sobota	půl hodiny před sobotní mší svatou pobožnost k Panně Marii, Matce ustavičné pomoci se zpěvy a litaniemi

Sbírky:

Měsíční na opravy	14. 4. a 15. 4.	Na kněžský seminář	1. 4.
Na opravy chrámů ve Svaté zemi	30. 3. a 31. 3. (u Božího hrobu)	Na podporu repatriace migrantů v zemích Středního východu	21. 4. a 22. 4.

Setkání společenství:

Schola	8. 4. a 22. 4. ve 13:30
Ministranti	27. 3. v 17:00
Podávající sv. přijímání	14. 4. v 18:15
Společenství matek	5. 4. a 19. 4. v 19:00
Společenství seniorů	24. 4. v 16:00

Návštěva nemocných:

6. 4.	Družstevní, Sokolovská, Nádražní, K Hrázi, Jasanová, 1. Máje, Hornická, Padoly
4. 5.	Příkopní, Luční, Slunečná, Polní, Květinová, Svobody, Souběžná, Hlučínská, Lesní
26. 3. 30. 4.	Borová

Úřední hodiny budou od 25. března každé pondělí a pátek v čase od 16:30 do 17:30, o prvním pátku v měsíci pak o půl hodiny kratší z důvodu prvopátečního zpovídání.

Večerní mše svaté budou v letním čase začínat v 18:00. Do 10. dubna bude klasický pořad bohoslužeb, od tohoto data pak omezený kvůli stavbě lešení. Mše svaté: Po v 06:30, Pá a So v 18:00, Ne 08:30 a 14:30, a to do konce dubna. V případě, že bude stavba lešení dokončena dříve a restaurátorské práce ještě nezačnou, bude možnost přidání mší svatých.

30. března je **Velký pátek, j**e to den přísného půstu, pro všechny pokřtěné od 14 let platí povinnost zdrženlivosti od masitých pokrmů, pro všechny mezi 18 a 60 lety navíc platí povinnost újmy, tedy dovoleno je jedno jídlo do sytosti a dvě jídla lehká.

V neděli 1. 4. pořádá naše farnost OSLAVU VZKŘÍŠENÍ aneb velikonoční veselici – od 18:00 v Kulturním domě Bolatice. K tanci i poslechu hraje skupina Primissimo, vstupné 150,- Kč. Lístky je možno zakoupit u paní Silvie Janíkové, tel. 732 609 119.

Úmysly mší svatých

Po	26. 3.	18:00	***Borová:*** *volný úmysl*
Út	27. 3.	06:30	Za + Ursulu Heisigovou k nedožitým 80. narozeninám, za rodiče z obou stran a za duše v očistci
Čt	29. 3.	**18:00**	***Zelený čtvrtek:*** Za kněze, kteří působili a působí v naší farnosti
Pá	30. 3.	**15:00**	***Velkopáteční obřady***
So	31. 3.	**20:00**	***Bílá sobota:*** Za + P. Dominika Giraška
Ne	1. 4.	**08:30**	Za rodiče Ritzkovy, prarodiče z obou stran, za + sestru a 2 švagry a příbuzné a za duše v očistci
		14:30	Za + Jiřího Krále k 10. výročí úmrtí
Po	2. 4.	**08:30**	Za naše farní společenství, zvláště za všechny, kteří se podíleli na přípravě a průběhu velikonočních slavností

Út	3. 4.	06:30	*volný úmysl*
Čt	5. 4.	18:00	Za + Josefa a Gertrudu Paškovy, rodiče z obou stran a duše v očistci
Pá	6. 4.	18:00	Za + Maxmiliána Balarina, manželku, syna a za živé rodiny
So	7. 4.	18:00	Za + Pavla Langra, rodiče z obou stran a živé rodiny
Ne	8. 4.	08:30	Na poděkování Pánu Bohu za dar života s prosbou o další Boží požehnání a ochranu pro celou rodinu
		14:30	***Dětská mše:*** Za + Leoše Sněhotu, + manželku a syna a za živé rodiny
Po	9. 4.	18:00	Na poděkování Pánu Bohu za 80 let života s prosbou o další Boží požehnání a ochranu Matky Boží
Pá	13. 4.	18:00	*volný úmysl*
So	14. 4.	18:00	*volný úmysl*
Ne	15. 4.	08:30	*volný úmysl*
		14:30	Na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii za 85 let života s prosbou o další Boží požehnání a ochranu
Po	16. 4.	06:30	Na poděkování Pánu Bohu za 70 let života s prosbou o další Boží vedení
Pá	20. 4.	18:00	Za + Josefa Lišku k 1. výročí úmrtí
So	21. 4.	18:00	Za + Pavla Paveru a rodiče z obou stran
Ne	22. 4.	08:30	Na poděkování Pánu Bohu za 85 let života s prosbou o Boží požehnání do dalších let
		14:30	***Dětská mše:*** Za + Josefa Slivku k nedožitým 90. naroz. a všechny + příbuzné
Po	23. 4.	06:30	Za + Valesku Rathaiovou, manžela; a za zemřelou i živou rodinu
Pá	27. 4.	18:00	Za + Evu a uzdravení rodových kořenů
So	28. 4.	18:00	Za + manžela, rodiče a za živé rodiny (*přesunuto z úterý 24. 4. 06:30)*
Ne	29. 4.	08:30	Za + Marii Kašnou, manžela, syna, snachu a zetě
		14:30	*volný úmysl*

Omlouváme se za případné chyby ve jménech a úmyslech mší svatých.
Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Zápis úmyslů mší svatých na měsíce duben, květen, červen, červenec a srpen se bude konat **v sobotu 7. dubna po večerní mši svaté a v neděli 8. dubna po obou mších svatých.**

Vydává:	Římskokatolická farnost Bolatice, Svobody 13, 747 23 Bolatice		
Šéfredaktor:	Hedvika Vehovská	Náklad:	620 ks
Web:	www.farnost.bolatice.cz	Uzávěrka:	20. 4. 2018
Telefon:	731 625 635	Příští číslo:	29. 4. 2018
E-mail:	studanka@volny.cz rkf.bolatice@volny.cz	Evidenční číslo:	MK ČR E 14902